

Czwartek, 17 lutego 2011 r.

Uganda: morderstwo Davida Kato

P7_TA(2011)0074

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 lutego 2011 r. w sprawie Ugandy: zabójstwo Davida Kato

(2012/C 188 E/14)

Parlament Europejski,

- uwzględniając międzynarodowe zobowiązania i instrumenty dotyczące praw człowieka, w tym te zawarte w konwencjach ONZ w sprawie praw człowieka oraz w europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, gwarantujące prawa człowieka i podstawowe wolności i zakazujące dyskryminacji,
- uwzględniając Umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku z jednej strony a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony, podpisaną w Kotonu dnia 23 czerwca 2000 r. (umowę z Kotonu) i zmienioną w Ouagadougou w dniu 23 czerwca 2010 r., a także klauzule dotycząc praw człowieka w niej zawarte, w szczególności art. 8,
- uwzględniając art. 6, 7 i 21 traktatu o Unii Europejskiej (TUE), które zobowiązują UE i państwa członkowskie do stania na straży praw człowieka i podstawowych wolności oraz umożliwiają przeciwdziałanie dyskryminacji i łamaniu praw człowieka na szczeblu UE,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, a w szczególności jej art. 21, zakazujący dyskryminacji ze względu na orientację seksualną,
- uwzględniając wszystkie działania UE w zakresie zwalczania homofobii i dyskryminacji ze względu na orientację seksualną,
- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje na temat homofobii, ochrony mniejszości i strategii walki z dyskryminacją,
- uwzględniając swoje rezolucje: z dnia 17 grudnia 2009 r. pt. Uganda: projekt ustawy przeciwko homoseksualizmowi ⁽¹⁾ oraz z dnia 16 grudnia 2010 r. pt. Uganda: tak zwana ustawa Bahatiego i dyskryminacja wobec osób LGBT ⁽²⁾,
- uwzględniając oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel UE ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Catherine Ashton, a także przewodniczącego Parlamentu Europejskiego, Jerzego Buzka, Międzynarodowego Dnia przeciw Homofobii, z dnia 17 maja 2010 r.,
- uwzględniając oświadczenie Zgromadzenia Parlamentarnego AKP z dnia 28 września 2010 r. w sprawie pokojowego współistnienia religii i znaczenia nadawanego zjawisku homoseksualizmu w partnerstwie AKP-UE,
- uwzględniając oświadczenie z dnia 6 grudnia 2010 r. w odpowiedzi na deklarację AKP złożoną przez posłów UE do Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP UE z ramienia grup politycznych PPE, S&D, ALDE, Verts/ALE oraz GUE/NGL,
- uwzględniając rezolucję Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP UE z 3 grudnia 2009 r. w sprawie integracji społecznej i kulturowej oraz udziału w niej ludzi młodych,
- uwzględniając art. 122 ust. 5 Regulaminu,

⁽¹⁾ Dz.U. C 286 E z 22.10.2010, s. 25.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0495.

Czwartek, 17 lutego 2011 r.

- A. mając na uwadze, że w dniu 26 stycznia 2011 r. David Kato Kisule, obrońca praw człowieka i przywódca grupy obrony praw gejów i lesbijek *Sexual Minorities Uganda*, a także w ogóle ugandyjskiej wspólnoty lesbijek, gejów, biseksualistów i transgenderystów (LGBT), został brutalnie zamordowany w Ugandzie,
- B. mając na uwadze, że David Kato wytoczył i wygrał proces przeciwko lokalnej gazecie „Rolling Stone”, która w dniu 9 października i 15 listopada 2010 r. opublikowała nazwiska, dane osobowe i zdjęcia osób podejrzanych o homoseksualizm, w tym dane Davida Kato, nawołując czytelników do ich atakowania lub powieszenia,
- C. mając na uwadze, że w dniu 3 stycznia 2011 r. Sąd Najwyższy Ugandy orzekł, że „Rolling Stone” naruszyła podstawowe konstytucyjne prawa wszystkich obywateli do godności i prywatności, uściślając, że nawet obowiązujące ugandyjskie ustawodawstwo przeciw homoseksualistom nie może być interpretowane jako tolerujące przemoc wobec nich lub ich zabijanie; mając na uwadze, że po wygraniu procesu David Kato zauważył wzrost gróźb i prześladowań,
- D. mając na uwadze, że współprzewodniczący Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP UE, przewodniczący Podkomisji Praw Człowieka Parlamentu Europejskiego, przewodniczący Parlamentu Europejskiego, szefowie misji UE w Kampali, prezydent oraz sekretarz stanu USA, Wysoki Komisarz ONZ ds. Praw Człowieka i inni liderzy wspólnoty międzynarodowej oddali hołd Davidowi Kato jako obrońcy praw człowieka i wezwali władze ugandyjskie do postawienia sprawcy(-ów) przed sądem,
- E. mając na uwadze, że Parlament Europejski, międzynarodowe organizacje pozarządowe, a także przedstawiciele rządów USA i UE wielokrotnie wyrażali zaniepokojenie sytuacją osób LGBT w Ugandzie, trwającymi prześladowaniami i dyskryminacją, a także nawoływaniem do nienawiści wobec osób LGBT przez osobistości publiczne i prywatne oraz organizacje w Ugandzie,
- F. mając na uwadze, że grupa, do której należał David Kato, publicznie sprzeciwiła się ustawie przeciwko homoseksualizmowi, którą we własnym imieniu złożył poseł David Bahati w dniu 25 września 2009 r. w parlamencie ugandyjskim i która przewiduje za stosunki homoseksualne karę więzienia od siedmiu lat do dożywocia, a także karę śmierci, mając na uwadze, że ustawa przewiduje karę do trzech lat więzienia w przypadku nieujawnienia homoseksualizmu dziecka lub pacjenta; mając na uwadze, że ustawa jest nadal rozpatrywana,
- G. mając na uwadze, że osoby LGBT w Ugandzie, a także osoby, których zdjęcia i dane ukazały się w gazecie „Rolling Stone”, a następnie zostały rozpowszechnione przez radio i telewizję, są obecnie naprawdę zagrożone prześladowaniami, w wielu przypadkach są pozbawione dachu nad głową, pracy, są zmuszone unikać miejsc publicznych i ukrywać się przed spojrzeciami ludzkimi,
- H. mając na uwadze, że w Afryce homoseksualizm jest legalny w jedynie 13 krajach, a w 38 krajach stanowi przestępstwo; mając na uwadze, że w Mauretanii, Somalii, Sudanie i północnej Nigerii za homoseksualizm grozi kara śmierci; mając na uwadze, że między innymi liderzy polityczni i ekstremiści religijni nawołują do przemocy wobec osób LGBT, a władze tolerują i pozostawiają bez kary zbrodnie popełnione na tle orientacji seksualnej, a także mając na uwadze, że dyskryminacja, bezpodstawne aresztowania i maltretowanie na tle orientacji seksualnej wciąż rosną;
1. stanowczo potępia brutalne morderstwo ugandyjskiego obrońcy praw człowieka Davida Kato Kisule;
 2. wzywa władze Ugandy do przeprowadzenia dogłębnego i bezstronnego śledztwa w sprawie jego zabójstwa i do postawienia sprawców przed sądem, a także do postępowania w ten sposób z każdym aktem prześladowania, dyskryminacji i przemocy wobec osób LGBT oraz innych mniejszości; wzywa władze Ugandy do przeprowadzenia śledztwa wobec osób, które publicznie nawoływały do zabicia Davida Kato, a także w sprawie ich organizacji, roli i finansowania;
 3. wyraża ubolewanie, że władze Ugandy nie mają nic do powiedzenia na temat dyskryminacyjnych opinii wygłaszanych o homoseksualistach, i podkreśla ich zobowiązania wynikające z prawa międzynarodowego i umowy z Kotonu, a zwłaszcza obowiązek ochrony wszystkich osób – bez względu na ich orientację seksualną czy tożsamość płciową – przed zagrożeniem i przemocą;

Czwartek, 17 lutego 2011 r.

4. ponownie stwierdza potrzebę, biorąc pod uwagę zaplanowane na 18 lutego 2011 r. wybory powszechne i prezydenckie, przeciwstawienia się przypadkom represjonowania homoseksualizmu oraz przyjęcia stosownych środków służących zakończeniu homofobicznych kampanii prasowych i wszelkiej komunikacji nawołującej do nienawiści społeczności mniejszościowych, a także wszelkich uzasadnień dla działań na tle orientacji seksualnej;
5. wzywa rząd Ugandy do zagwarantowania, że osoby LGBT i inne grupy mniejszościowe w Ugandzie są odpowiednio chronione przed przemocą, a także do podjęcia natychmiastowych działań przeciw groźbom i nienawistnym wystąpieniom nawołującym do przemocy, dyskryminacji lub wrogości wobec nich;
6. w tym kontekście potępia ponownie ustawę przeciwko homoseksualizmowi i wzywa parlament Ugandy do depenalizacji homoseksualizmu i odrzucenia stosowania kary śmierci w jakichkolwiek okolicznościach; przytacza się do apelu sekretarza generalnego ONZ Bana Ki-Muna z dnia 10 grudnia 2010 r. o powszechną depenalizację homoseksualizmu;
7. potępia wszelkie próby nawoływania do nienawiści i zalecania przemocy wobec którejkolwiek z mniejszości, w tym ze względu na płeć lub orientację seksualną; przyłącza się do apelu organizacji Davida Kato (SMUG) i innych organizacji, skierowanego do władz oraz liderów politycznych i religijnych, a także mediów, o zaprzestanie demonizowania mniejszości seksualnych i tworzenia klimatu przemocy wobec osób LGBT;
8. wzywa Komisję i państwa członkowskie do włączenia działaczy LGBT do swoich programów wsparcia dla obrońców praw człowieka; wzywa organizacje pozarządowe w Ugandzie do współpracy z Ugandyjską Koalicją Praw Człowieka, w tym z organizacjami LGBT;
9. wzywa UE i państwa członkowskie do dopilnowania, żeby ich polityka zagraniczna, łącznie z polityką na rzecz współpracy i rozwoju, dotycząca krajów trzecich, właściwie uwzględniała – w porozumieniu z władzami i organizacjami pozarządowymi – sytuację związaną z prawami człowieka wszystkich grup mniejszościowych, w tym osób LGBT, a także wzywa do zagwarantowania namacalnych postępów w tym obszarze; wzywa Komisję, Radę i Służby Działań Zewnętrznych do pełnego wykorzystania zestawu narzędzi służących promowaniu i ochronie wszystkich praw człowieka przysługujących lesbijkom, gejom, biseksualistom i transgenderystom (LGBT) w kontaktach z Ugandą, do zapewnienia pełnej ochrony działaczom LGBT w Ugandzie oraz do wspierania ich działalności; wzywa Komisję do włączenia tych kwestii do mapy drogowej UE w zakresie walki z homofobią, o sporządzenie której wystąpił Parlament Europejski (1);
10. jest głęboko zaniepokojony faktem, że międzynarodowi, darczyńcy, organizacje międzynarodowe, organizacje pozarządowe i lekarze chcą ponownie rozważyć lub zakończyć swoją działalność w niektórych dziedzinach, gdyby ustawa została przyjęta, i zauważa, że Niemcy podjęły decyzję o odmowie przyznania połowy kwoty 33 mln USD przeznaczonej na pomoc zewnętrzną dla Malawi z powodu penalizacji homoseksualizmu i ograniczenia wolności prasy, do czego przyłączyły się Stany Zjednoczone, odmawiając przyznania ponad 350 mln USD na pomoc zewnętrzną dla Malawi w przypadku braku kontynuacji rozmów na temat przepisów ograniczających swobody indywidualne;
11. ponownie wyraża swoje przywiązanie do uniwersalnych praw człowieka i przypomina, że orientacja seksualna wchodzi w zakres indywidualnego prawa do prywatności, gwarantowanego na mocy międzynarodowego prawa praw człowieka, zgodnie z którym należy chronić równe traktowanie oraz traktowanie wolne od dyskryminacji, jak również gwarantować wolność wypowiedzi, a także przypomina władzom Ugandy o ich zobowiązaniach wynikających z prawa międzynarodowego oraz umowy z Kotonu, która wzywa do poszanowania uniwersalnych praw człowieka;
12. wzywa państwa członkowskie oraz instytucje UE do ponownego potwierdzenia zasady, że osoby narażone na ryzyko prześladowań powinny być uwzględniane przy przyznawaniu statusu uchodźcy;
13. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wysokiej przedstawiciel/wiceprzewodniczącej do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz prezydentowi Republiki Ugandy, marszałkowi Parlamentu Ugandy, Zgromadzeniu Legislacyjnemu Afryki Wschodniej oraz Unii Afrykańskiej i jej instytucjom.

(1) Ust. 7 rezolucji P7_TA(2011)0019 z dnia 19 stycznia 2011 r.